

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/570/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115229963
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115229963.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. G. XXXX/XX, C., proti žalovanému: Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, U., o určenie, že opatrovníčka zneužila právomoci vyplývajúce z majetkového opatrovníctva, takto

rozhodol:

- I. Návrh na prerušenie konania sa **z a m i e t a**.
- II. Žaloba sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanej sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 16.12.2015, doručenou súdu dňa 16.12.2015, sa žalobca domáhal, aby 1. súd určil, že žalovaná v postavení opatrovníčky zastupujúcej opatrovanca W. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. XXXX/X, XXX XX U., zomr. XX.XX.XXXX, ako konateľa spoločnosti W. Q., s.r.o., V: XX XXX XXX, so sídlom U. XXX XX U., ktorá je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka č. 13612/T zneužila dňa XX.XX.XXXX právomoc vyplývajúcu z majetkového opatrovníctva, a to pri uzatvorení zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX, a aby 2. súd určil, že žalovaná v postavení opatrovníčky zastupujúcej opatrovanca W. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. XXXX/X, XXX XX U., zomr. XX.XX.XXXX ako konateľa spoločnosti W. Q., s.r.o., V: XX XXX XXX, so sídlom U., XXX XX U., ktorá je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka č. 13612/T zneužila dňa XX.XX.XXXX právomoc vyplývajúcu z majetkového opatrovníctva, a to pri spísaní notárskej zápisnice pod sp. zn. N 340/2014, Nz 551553/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s opravnou doložkou k notárskej zápisnici pod sp.zn N 340/2014, Nz 551553/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa 11.12.2014, pričom v podaní zo dňa 07.01.2016 si uplatnil voči žalovanej aj právo na náhradu trov konania.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 36C/115/2008-121 zo dňa 11.02.2009 bol žalobca ustanovený za opatrovníka nezvestnému W. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. X, U.. Ďalej bolo dňa 13.09.2012 Okresným súdom Trnava, sp.zn. 16C/27/2012-185 vyhlásené uznesenie, ktorým súd odvolal žalobcu z funkcie opatrovníka a ustanovil za opatrovníka nezvestnému W. I. žalovanú. Rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 20P/260/2008-742 zo dňa 22.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2014, bol W. I. vyhlásený za mŕtveho a za deň jeho smrti bol určený dátum XX.XX.XXXX, pretože tento deň neprežil. Uznesením Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 26D/911/2014-336, 9Dnot 218/2014 zo dňa 26.03.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.03.2015, bolo rozhodnuté, že jediným dedičom W. I. je žalobca, pričom o.i. nadobudol aj 85%-ný obchodný podiel v obchodnej spoločnosti W. Q., s.r.o.. Uznesením Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 24Exre/33/2015-180 zo dňa 04.08.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.08.2015, súd

zosúladi skutočný stav so zapísaným stavom v obchodnom registri a zapísal do obchodného registra Okresného súdu Trnava v obchodnej spoločnosti W. Q., s.r.o. ako spoločníka žalobcu. Dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená zmluva o pôžičke medzi veriteľom N. Y. a dlžníkom spoločnosťou W. Q., s.r.o., ktorej predmetom bolo poskytnutie pôžičky zo strany veriteľa dlžníkovi vo výške X.XXX.XXX EUR. V predmetnej zmluve o pôžičke je ďalej uvedené, že pôžička mala byť odovzdaná opatrovníčke konateľa a konateľke dlžníka, pričom pôžička je podľa zmluvy úročená úrokom výške 0,8 % mesačne. Zmluvné strany sa dohodli, že pôžička je poskytnutá dlžníkovi bezúčelovo, pričom splatnosť predmetnej pôžičky mala byť dňa XX.XX.XXXX k rukám veriteľa. Následne v nadväznosti na vyššie citovanú a predloženú zmluvu o pôžičke, dňa XX.XX.XXXX v administratívnych priestoroch v H. na C. ulici XX notárom N. U. U. so sídlom Notárskeho úradu v S. G., Z. T. XXX, bola spísaná notárska zápisnica pod sp. zn. N 340/2014, Nz 551553/2014, NCRIS 52393/2014 medzi N. Y. ako veriteľom a oprávnenou osobou a spoločnosťou W. Q., s.r.o. ako dlžníkom a povinnou osobou, kde bolo urobené vyhlásenie povinnej osoby o uznaní dlhu a daný súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou (exekúciou) v zmysle ustanovenia § 41 odseku 2 Zákona č. 233/1995 Z.z.. Uznesením Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 52Er/2274/2014-12 zo dňa 02.02.2015 bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a uznesením okresného súdu Trnava pod sp.zn. 52Er/2274/2014-41 zo dňa 04.08.2015 bola exekúcia zastavená. Pred doručením žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora neprebehlo na príslušnom súde konanie o schválenie právneho úkonu, ktorým by právne úkony opatrovníčky vykonané v rozhodnom čase v mene nezvestného opatrovanca schválil resp. neschválil postupom podľa § 28 Občianskeho zákonníka v spojení s § 179 Občianskeho súdneho poriadku. Následnú dispozíciu s majetkom spoločnosti W. Q., s.r.o., tzn. aj s majetkom opatrovanca nemožno za žiadnych okolností považovať za bežnú vec. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky zo strany veriteľa dlžníkovi vo výške X.XXX.XXX EUR. V predmetnej zmluve o pôžičke je ďalej uvedené, že pôžička mala byť odovzdaná opatrovníčke konateľa a konateľke dlžníka, pričom pôžička je podľa zmluvy úročená úrokom výške 0,8 % mesačne. Zmluvné strany sa dohodli, že pôžička je poskytnutá dlžníkovi bezúčelovo, pričom splatnosť predmetnej pôžičky mala byť dňa 31.08.2014 k rukám veriteľa. Na perfektnosť právneho úkonu, ktorého účastníkom, resp. v tomto prípade štatutárnym orgánom je zastúpená osoba, je potrebné, aby právny úkon za dotknutú osobu bol schválený opatrovníckym súdom. V prípade, že k schváleniu právneho úkonu, ktorý nie je bežnou vecou, nedošlo, nemožno takýto právny úkon považovať za úplný a dovŕšený. Právny úkon opatrovníka sa stáva perfektným až schválením súdu. Ďalej žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.01.2012, z ktorého citoval. Žalobca ďalej uviedol, že opatrovníčka nebola z titulu svojej funkcie oprávnená uzatvoriť zmluvu o pôžičke a následne spísať notársku zápisnicu bez schválenia právneho úkonu súdom, a to z dôvodu, že nejde o bežnú vec, a tým pádom konala v rozpore s ust. § 28 OZ, ktoré má kogentný charakter a deklaruje povinnosť opatrovníčky v takomto prípade obrátiť sa na príslušný súd a žiadať o schválenie tohto právneho úkonu. V danom prípade má žalobca za to, že uvedené právne úkony nie sú bežnými vecami a na platnosť je nevyhnutný súhlas opatrovníckeho súdu, nemožno ich preto považovať za platné právne úkony, teda ani za vykonateľné verejné listiny spôsobilé na výkon exekúcie v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku. Naliehavý právny záujem odôvodnil žalobca neistým právnym postavením a tým, že bez určenia, že žalovaná v postavení opatrovníčky zneužila právomoci vyplývajúce z majetkového opatrovnictva sú jeho legitímne práva v spoločnosti W., s.r.o. ohrozené. Neisté právne postavenie odôvodnil tým, že bez požadovaného určenia týmto konaním žalovanej môžu spoločnosti W. Q., s.r.o. vzniknúť rozsiahle ekonomické škody, ak nebude po skončení konania o dedičstve pokračovať vo svojej podnikateľskej činnosti, resp. by sa mohla dostať do patovej situácie a žalobca má za to, že určovací žaloba podľa ust. § 80 písm. c) OSP má v tomto smere preventívny charakter. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaná existenciu listín (zmluvy o pôžičke a notárskej zápisnice) vedome zatajila opatrovníckemu súdu, ktorý vykonáva dozor nad výkonom jej funkcie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/27/2012, nakoľko zo správ o nakladaní s majetkom opatrovanca jednoznačne vyplýva, že ich nepredložila, aby ich opatrovnícky súd nemohol relevantne posúdiť ako neexistujúce, resp. fiktívne právne úkony s cieľom spôsobiť rozsiahlu ekonomickú škodu a z dôvodu právnej opatrnosti v mene opatrovanca neschváliť, a tým pádom úmyselne zneužila právomoci vyplývajúce z majetkového opatrovnictva. Ďalej poukázal na uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 19Er/180/2012-44 zo dňa 02.05.2012 a na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 3CoE/239/2012-123 zo dňa 28.05.2013. Žalobca chce dať do pozornosti i tú skutočnosť, že žalovaná uvedené právne úkony vykonala v rozhodnom čase v mene opatrovanca s N. Y. bez adekvátneho protiplnenia, čím takto porušila zákonné povinnosti konať na ochranu záujmov opatrovanca a vykonávať pôsobnosť konateľa s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, a týmto konaním W. I., spoločnosti W. Q., s.r.o. a následne žalobcovi sa pokúsila spôsobiť škodu vo

výške X.XXX.XXX . EUR privolením neoprávnenej exekúcie, a teda žalobca má za to, že menovaná zneužila právomoci vyplývajúce z majetkového opatrovníctva s vedomím právnych názorov civilných súdov, keďže bola v tom čase zastúpená advokátom N. Y., ktorý ju o predmetných právnych názoroch relevantne informoval, nakoľko sa žalobca týchto porád osobne zúčastnil a tiež bola upozornená na protiprávnosť takto vykonaných právnych úkonov v mene opatrovanca. Podaním zo dňa 07.01.2016 si žalobca uplatnil voči žalovanej právo na náhradu trov konania.

Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v podaní zo dňa 09.03.2016, kde uviedla, že návrh pokladá v celosti za nedôvodný a neopodstatnený. Žalovaná uviedla, že je spoločníčkou obchodnej spoločnosti W. Q., s.r.o. od XX.XX.XXXX, pričom vo funkcii konateľa tejto spoločnosti pôsobila od XX.XX.XXXX až do XX.XX.XXXX, teda v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX a spísania notárskej zápisnice zo dňa XX.XX.XXXX bola aj druhou konateľkou spoločnosti W. s.r.o., pričom konanie menom spoločnosti bolo, že v mene spoločnosti konatelia konajú a podpisujú vždy spoločne. Podanie žalobcu nepovažuje za dôvodné, pretože síce uzatvorila zmluvu o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX a v postavení opatrovníčky opatrovanca W. I. ako konateľa spoločnosti W. Q., s.r.o. a tiež notársku zápisnicu zo dňa XX.XX.XXXX v. spojení s opravnou doložkou, ale chce poukázať na ustanovenie § 28 Občianskeho zákonníka. Žalovaná ďalej uviedla, že pri uvedených právnych úkonoch postupovala ako pri zastupovaní opatrovanca v bežných veciach, tak ako je to uvedené v ust. §28 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť W. Q., s.r.o., ktorej v čase uzatvorenia spornej zmluvy a spísania notárskej zápisne bola zároveň konateľkou a spoločníčkou, sa zaoberá širokým záberom podnikania, ale vo väčšine prípadov obchodných transakcií išlo o podnikanie v stavebníctve. Podnikanie v tomto odbore je finančne náročné a vyžaduje aj primerané finančné krytie, preto považovala uzatvorenie zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX . v postavení opatrovníčky opatrovanca W. I. ako konateľa spoločnosti W. Q. sr.o za bežnú vec a rovnako pri spísaní notárskej zápisnice zo dňa XX.IX.XXXX v spojení s opravnou doložkou postupovala, nakoľko p. N. Y. je ich dlhodobým obchodným partnerom a v rámci podnikania mu chcela poskytnúť záruku návratnosti jeho investovaných peňazí, a tento právny úkon považovala z titulu záujmov spoločnosti W. Q. s.r.o. za bežnú vec, nakoľko je to obchodnou zvyklosťou. Zároveň chce poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. Sžr/46/2011 zo dňa 17.1.2012, kde sa NSSR zaoberal postupom pri určovaní charakteru bežnej veci. Za bežnú vec je možné podľa Najvyššieho súdu považovať akékoľvek nakladanie so zvereným majetkom, a to aj obchodnej spoločnosti, a to až dovtedy, ak nevzniknú pochybnosti, že už takéto dispozičný úkon opatrovníka so zvereným majetkom podnikateľa nespĺňa, napríklad v rámci obchodných zvyklostí zaužívaných v danom obchodnom odvetví, charakteristiku predpokladanú u bežnosti. Potom je povinnosťou opatrovníka pred zamýšľaným nakladaním s konkrétne vymedzeným majetkom sa v zmysle § 28 obrátiť na príslušný súd, aby ten v rámci výkonu svojho štátneho dozoru nad činnosťou opatrovníka potvrdil, že ide o bežnú vec, resp. v prípade, že tak tomu nie je navrhovaný úkon opatrovníka odsúhlasil. Záverom žiadala, aby súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

Súd vytýčil termín pojednávania na XX.XX.XXXX o XX.XX hod..., na ktorý predvolal účastníkov.

Dňa 08.04.2016 doručila žalovaná súdu podanie zo dňa 08.04.2016, kde uviedla, že dňa 21.03.2016 bola predvolaná Y. N.. U. W. na Y. riaditeľstvo policajného zboru v U., vo veci podania trestného oznámenia na jej osobu žalobcom ako oznamovateľom. Návrh žalobcu pokladá v celosti za nedôvodný a neopodstatnený, ale napriek tomu žiada o prerušenie tohto konania z dôvodu prebiehajúceho vyšetrovania Q.: Y.-XX/X-VZS-TT-XXXX. Predmetom trestného oznámenia bolo vyšetrenie políciou, že v postavení opatrovníčky opatrovanca W. I. ako konateľa spoločnosti W. Q., s.r.o. zneužila dňa XX.XX.XXXX právomoc vyplývajúcu z majetkového opatrovníctva, a to pri uzatvorení zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX a o určenie, že v postavení opatrovníčky opatrovanca W. I. ako konateľa spoločnosti W. Q., s.r.o. zneužila dňa XX.XX.XXXX právomoc vyplývajúcu z majetkového opatrovníctva, a to pri spísaní notárskej zápisnice pod sp.zn. N XXX/XXXX, Nz 551553/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s opravnou doložkou k notárskej zápisnici pod sp.zn. N 340/2014, Nz 551553/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa XX.XX.XXXX. Týmto konaním sa podľa žalobcu mala dopustiť spáchania trestného činu porušenia povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa §237 ods. 3 písmeno a) alebo trestného činu podvodu. Tieto obvinenia zo strany žalobcu a oznamovateľa rázne odmieta, sama podala na neho trestné oznámenie z dôvodu vyhrážania sa jej a obavy o svoje zdravie a život. V predmetnej veci bola už vypovedať na polícii. Žalobca sa nevyhráza len jej, ale aj iným osobám, ktoré rovnako z obavy o svoj život a zdravie podali trestné oznámenia a konania sú vo fáze podania obžaloby. Z vyššie uvedených dôvodov žiada súd, aby konanie prerušil vzhľadom na prebiehajúce vyšetrovanie orgánov činných v trestnom konaní a zároveň chce poprosiť súd o odročenie pojednávania, ktoré sa má

uskutočniť 14.04.2016 z dôvodu, že sa v spoločnosti žalobcu obáva o svoje zdravie a život, aj vzhľadom na prebiehajúce vyšetrenie.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), súd konanie preruší, ak a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;

b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska;

c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;

b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;

c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd podanie odporkyne zo dňa 08.04.2016 podľa obsahu posúdil ako návrh na prerušenie konania sp.zn. 11C/570/2015 do skončenia konania vedeného na Y. U. pod Q.: Y.-XX/X-VZS-TT-XXXX.

S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia však súd dospel k záveru, že v konaní uvedenom žalovanou nie je otázka, na vyriešenie ktorej by súd musel vyčkať, a ktorá by odôvodňovala prerušenie konania sp.zn. 11C/570/2015, či už podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP (obligatórne prerušenie konania, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť), alebo podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP (fakultatívne prerušenie konania, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu), nakoľko tvrdené zneužitie právomocí vyplývajúcich z majetkového opatrovníctva by nemuselo napĺňať niektorú skutkovú podstatu trestného činu, i tak by však mohlo o takéto konanie ísť a mohlo by sa o ňom konať v občiansko-právnom konaní. Zároveň mal súd za to, že je potrebné žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe, a aj preto tu nebol dôvod na vyčkание záverov predmetného vyšetrenia. Nakoľko súd dospel k záveru, že nebol daný dôvod na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) OSP, ani podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP a súd nezistil dôvody na prerušenie konania ani podľa ostatných citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, a zároveň bolo potrebné žalobu ako podanú bez naliehavého právneho záujmu zamietnuť, z uvedených dôvodov súd návrh žalovanej na prerušenie konania vo výroku I. zamietol.

Podľa § 101 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 101 ods. 2 OSP, súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou zo dňa 16.12.2015, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 36C/115/08-121 zo dňa 11.02.2009, rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 16C/27/2012-185 zo dňa 13.09.2012, opravným uznesením č.k. 16C/27/2012-194 zo dňa 11.10.2012, rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 20P/260/2008-742, zo dňa 22.10.2014, opravným uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 20P/260/2008-750 zo dňa 02.12.2014, úmrtným listom č.l. 19, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 26D/911/2014-13 zo dňa 12.12.2014, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 26D/911/2014-336 zo dňa 26.03.2015, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 24Exre/33/2015-177 zo dňa 18.06.2015, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 24Exre/33/2015-180 zo dňa 04.08.2015, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 24Exre/33/2015-185 zo dňa 17.08.2015, Potvrdením o vykonaní zápisu č.l. 35, Zmluvou o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX, Notárskou zápisnicou N 340/2014, Nz 51533/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa 04.12.2014, Opravnou doložkou k notárskej

zápisnici zo dňa XX.XX.XXXX, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 52Er/2274/2014-12 zo dňa 02.02.2015, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 52Er/2274/2014-41 zo dňa 04.08.2015, rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.01.2012, správami o nakladaní s majetkom opatrovanca zo dňa 25.06.2013, 17.12.2013, 11.06.2014, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 19Er/180/2012-44 zo dňa 02.05.2012, opravným uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 19Er/180/2012-54 zo dňa 05.06.2012, uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 3CoE/239/2012-123 zo dňa 28.05.2013, uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 19Er/180/2012-155 zo dňa 14.07.2014, výpisom spoločnosti W. s.r.o. z Obchodného registra, vyjadrením žalobcu zo dňa 29.03.2016, upovedomením Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 02.02.2016, podaním žalovanej zo dňa 08.04.2016 s prílohami a výsluchom žalobcu. Súd pojednával v súlade s § 101 ods. 2 OSP v neprítomnosti žalovanej, ktorá požiadala o odročenie pojednávania listom zo dňa 08.04.2016, avšak jej žiadosť nespĺňala náležitosti riadnej žiadosti o odročenie pojednávania v zmysle § 119 OSP, keď žalovanou uvádzané dôvody neboli vážnymi dôvodmi na odročenie pojednávania.

Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

Žalobca v podaní zo dňa 29.03.2016 uviedol, že podstatou žaloby je skutočnosť, že podozrivá žalovaná vymyslenou a nepravdivou notárskou zápisnicou pod sp.zn. N 340/2014, Nz 551553/2014, NCRlr 52393/2014 zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorej ako opatrovníčka uznala dlh povinného vo výške X.XXX.XXX eur a súhlasila s vykonateľnosťou (exekúciou), čím porušila zákonné povinnosti konať na ochranu záujmov opatrovanca, pričom dlh uznala ako opatrovníčka v čase, keď mala plnú vedomosť o vyhlásení opatrovanca za mŕtveho a pred začatím dedičského konania, ktorého predmetom bolo dedenie 85% obchodného podielu v spoločnosti W. s.r.o., ktorý chcela takto exekvovať a získať vo svoj prospech. Dôkazom úmyselného trestného činu je aj to, že predmetná suma vo výške 1.000.000 eur z titulu nebola riadne zavedená v účtovníctve spoločnosti W. Q., s.r.o., keďže nikdy neexistovala, sa žalovaná snažila v úmysle spáchať obzvlášť závažný trestný zločin podvodu podľa ustanovenia § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, s tým, že uvedenú sumu si chcela uplatniť exekúciou voči spoločnosti W. Q., s.r.o. a vymáhať z nej všetok nehnuteľný majetok, pričom až žalobcov radikálny zásah na exekučnom súde jej v tom zabránil, aby sa bezdôvodne obohatila. Ďalej podstatou tejto žaloby je aj ďalšia skutočnosť, že žalovaná v postavení opatrovníčky chcela spôsobiť škodu veľkého rozsahu, na úkor majetku, ktorý jej bol opatrovníckym súdom zverený, ako aj na úkor žalobcových dedičských práv, teda žalobca má za to, že jednoznačne prišlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku v štádiu pokusu. V tomto prípade sa zo strany žalovanej nejedná o nebanalnosť, ale o jasný úmysel vedome páchať majetkovú trestnú činnosť, s cieľom vykonať neoprávnenú exekúciu voči spoločnosti W. Q. s.r.o.. Z upovedomenia Krajskej prokuratúry v Trnave pod sp.zn. 2Kn 506/15/2200-10 zo dňa 02.02.2016 vyplýva, že jeho žiadosť o preskúmanie zákonnosti vyšetrovacích postupov bola podaná dôvodne.

Na pojednávaní dňa 14.04.2016 žalobca uviedol, že na návrhu trvá, pričom naliehavý právny záujem na podanej žalobe vidí v tom, aby sa predišlo iným súdnym konaniam, pretože zo samotného obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že nie je preukázané, či uvedená pôžička bola reálne poskytnutá. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3CoDn/1338/96, aby sa vyhlí iným sporom v súvislosti s predmetnou notárskou zápisnicou, tam korešpondujú tieto funkcie s predpokladom naliehavého právneho záujmu. Ďalej uvádza, že opatrovníčka už nebohého Ladislava Matoviča vzhľadom na to, že mala v enunciate rozhodnutia uloženú povinnosť predkladať správy o stave majetku opatrovanca k 30.06. a k 30.12. každého toho-ktorého kalendárneho roka, samotnú zmluvu o pôžičke v čase jej uzavretia nepredložila, čiže tým pádom ju vedome zatajila. Cieľom predmetnej notárskej zápisnice ako aj zmluvy o pôžičke bolo nejako v tom čase do úvahy prichádzajúcemu dedičovi spôsobiť rozsiahlu škodu, ktorá spočívala v tom, aby žalobca nededil nič. Poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.01.2012, kde žalovaná vedela a bola oboznámená s tým, že všetky úkony nad rámec bežných vecí podliehajú schváleniu súdom, napriek tomu, aby sa stotožnila s aplikáciou právnej normy Najvyššieho súdu, ktorá je všeobecne záväzná, tak konala v rozpore s ňou, vedome obchádzala ust. § 28 OZ a § 179 OSP. Vzhľadom na to, že o predmetnej norme vedela, zneužila právomoci vyplývajúce z majetkového opatrovnictva, zavádzala do omylu tretie subjekty. Tak ako doložil do spisu, dedičské konanie po otcovi W. I. bolo právoplatne skončené s tým, že žalobca sa stal jediným dedičom jeho majetku. Exekučné konanie prebiehajúce na podklade notárskej zápisnice, ktorá je predmetom tohto konania, bolo právoplatne skončené, konanie bolo v konečnom dôsledku zastavené. Avšak on sa nedomáha určenia neplatnosti uvedených právnych úkonov vykonaných žalovanou ako opatrovníčkou,

nakoľko exekučný súd judikoval, že sú neplatné. Uvedenú určovaciu žalobu podal z toho dôvodu, aby sa zabránilo vymáhaniu neoprávneného nároku, pretože samotná zmluva o pôžičke uzatvorená v tom čase nebola riadne zavedená v účtovníctve spoločnosti W. Q., s.r.o., predchádzajúcimi právnymi názormi súdov, o ktorých žalovaná vedela, sa nimi neriadila. V súčasnosti sa nedomáha veriteľ plnenia zo zmluvy o pôžičke, ale ide tu o to, aby bolo jasné, keď by sa takejto žaloby domáhal, že kto nesie za toto konanie zodpovednosť, pretože obísť opatrovnícky inštitút, ktorý je dozorovaný súdom zo zákona, nebolo z nebanlivosti, ale bolo to so zámerom obohatiť sa. Podal trestné oznámenie na žalovanú, išlo o trestné oznámenie za porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku. Okolnosti, ktoré v trestnom oznámení uvádzal, sa týkali uzavretia zmluvy o pôžičke ako aj podpísania notárskej zápisnice a tiež daňových deliktov. Takéto trestné oznámenie podával v júni 2015. V súčasnosti sa robia výsluchy s poukazom na názor Krajskej prokuratúry v U.. Trestné oznámenie bolo najskôr odmietnuté, potom žalobca podával sťažnosti na Okresnú prokuratúru, ktorá ich zamietla, potom som sa obrátil na Krajskú a Generálnu prokuratúru. Žalobca je toho názoru, že takto vymedzená určovacia žaloba rieši právne otázky, či bol porušený zákon alebo nebol, z čoho je zrejmé, že ten zákon porušený bol, pretože pokiaľ by zistil z výkonu opatrovníckej funkcie, určite by to oznámil opatrovníckemu súdu a je tu zrejmé, že žalovaná sa spoliehala na to, že podáva svoje správy o výkone opatrovníckej funkcie pravdivo, pretože ak by v tom čase súd zistil, že vykonáva právne úkony v rozpore so záujmami opatrovanca, tak by sám začal jednak konanie o neplatnosť týchto právnych úkonov, ale aj konanie o odvolanie odporkyne z funkcie opatrovníčky, a by musel zároveň rozhodnúť o ustanovení nového opatrovníka. Žalobca ďalej uviedol, že on bol pred opatrovníčkou - žalovanou ustanovený za opatrovníka vtedy nezvestnému W. I., pričom z tejto funkcie odstúpil. Na základe trestného oznámenia podaného žalovanou bolo vedené trestné stíhanie pre porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku, pričom konanie bolo iba začaté, následne prerušené. Voči nemu vznesené obvinenie nebolo. Konanie je stále prerušené. Žalobca odstúpil zo zdravotných dôvodov a z dôvodov nátlaku, podávaných trestných oznámení a žalôb podávaných zo strany žalovanej, že sa to už nedalo zniesť. V súvislosti s uvedeným trestným stíhaním sa cítil dotknutý a prenasledovaný. Vyvolávalo to v ňom prvky policajného štátu. Jeho vzťahy so žalovanou sú také, že sa nerozprávajú, nepreberá poštu v súvislosti so spoločnosťou W. Q., kde žalobca je 85% spoločník a ona je 15% spoločníčka. Konateľ spoločnosti je žalobca a pán Q.. Sú tam dvaja konatelia, aby nemohlo dôjsť k zastrešovaniu, únosu jeho osoby. Žalovaná v čase výkonu opatrovníckej funkcie chcela dať schváliť právny úkon, ktorým sa vylúči dedenie obchodného podielu, s tým, že celá majetková účasť po otcovi prejde na ňu. Akonáhle sa v tomto konaní vzpriečil, nesúhlasil, vzala návrh späť. Vytiahla túto zmluvu o pôžičke a notársku zápisnicu, žalobca má dôvodné podozrenie, že predmetná zmluva o pôžičke bola antadatovaná, umelo vyrobená a najmä z dôvodu, že keď sa požičiavajú takto vysoké sumy by mala byť minimálne overená notárom, čo nebolo. Žalobca je názoru, že aj notár porušil svoje povinnosti pri písaní takto špecifikovanej notárskej zápisnice, pretože si mal urobiť dopyt na príslušný opatrovnícky súd, či to je bežná vec alebo nie. Žalobca ďalej uviedol, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá, pričom dodal, že právny úkon jednoznačne odporuje zákonu, dobrým mravom a zneužitie právomocí vyplývajúcich z opatrovníckej funkcie a porušenie záujmov opatrovanca, porušené bolo.

Žalobca právom záverečnej reči uviedol, že má za to, že návrh je dôvodný v celom rozsahu. Tvrdenia žalovanej uvedené vo vyjadrení sú bez reálnej dôkaznej opory a v prvom rade ide o porušenie zákona. Žiada súd, aby rozhodnutím v tejto veci zjednal nápravu, v čom spočíva aj naliehavý právny záujem, aby sa zabránilo vzniku finančných škôd. Ak by opatrovníčka v tom čase konala v záujme opatrovanca, resp. v záujme spoločnosti W. by nezatajila takéto právne úkony, by predložila vec na schválenie súdu a nesnažila by sa s oprávneným vyvolať nezákonnú exekúciu, ale sa spoliehala na to, že vzhľadom na to, že je súdnictvo preťažené, že si to nikto nevšimne. Samotná zmluva o pôžičke na milión eur nemôže byť bežná vec v opatrovníckych veciach, kde sa striktnie dbá, či sa koná na ochranu záujmov opatrovanca alebo nie.

Z uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 52Er/2274/2014-12 zo dňa 02.02.2015 vyplýva, že súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 52Er/2274/2014 v prospech oprávneného N. proti povinnému W. Q., s.r.o., pre vymoženie sumy X.XXX.XXX,- eur s príslušenstvom a trov exekúcie zamietol. V uznesení súd konštatoval, že exekučným titulom je notárska zápisnica spísaná notárom N. U. U., so sídlom T. úradu v S. G., č. N 340/2014, Nz 51533/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa XX.XX.XXXX, ktorej obsahom bolo vyhlásenie účastníka - povinnej osoby o uznaní dlhu a o súhlase povinnej osoby s vykonateľnosťou (exekúciou) podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Zmluva o pôžičke bola podpísaná Z. I. ako

konateľkou spoločnosti W. Q., s.r.o. a zároveň aj ako opatrovníčkou druhého konateľa W. I.. Aj v prípade spisania notárskej zápisnice konala v mene spoločnosti W. s.r.o. Z. I. ako konateľka a opatrovníčka druhého konateľa W. I.. Súd dospel k záveru, že notárska zápisnica nie je zákonným exekučným titulom, nakoľko je nutné túto notársku zápisnicu ako právny úkon povinného- opatrovníka podriaďiť dodatočnému schváleniu súdom. V prípade predmetnej notárskej zápisnice ide o právny úkon, ktorý sa netýka bežnej veci a v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka je na také nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu. Súd má v tomto prípade za to, že pri uvedenej sume X.XXX.XXX,- E.UR, ktorá ďaleko presahuje hodnotu bežnej veci, a tiež s prihliadnutím na obchodné zvyklosti v obchodnoprávných vzťahoch, nepôjde v tomto prípade o vec bežnej hodnoty. Opatrovník z tohto dôvodu mal po spísaní notárskej zápisnice predložiť túto notársku zápisnicu súdu, aby ju v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka schválil ako právny úkon, pri ktorom nejde o bežnú vec. Vzhľadom na skutočnosť, že spísaná notárska zápisnica, v ktorom povinný - opatrovník, uznal záväzok a súhlasil s exekúciou v zmysle § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, nebola dodatočne schválená súdom, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 28 Občianskeho zákonníka, nespĺňa táto notárska zápisnica náležitosti právneho úkonu a ako taký právny úkon nemôže byť spôsobilý, platný a prípustný exekučný titul v zmysle ustanovení Exekučného poriadku. Tým je daný rozpor exekučného titulu so zákonom, čo je dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Notárska zápisnica ako právny úkon nespĺňa formálne náležitosti právneho úkonu, preto nemôže byť ani platným exekučným titulom. V súlade s vyššie uvedeným, súd rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Podľa § 80 písm. c) OSP, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 27 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorého súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník.

Podľa § 28 OZ, ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

Podľa § 193 OSP (pozn. obsiahnutý v časti pod názvom „Opatrovnícke konanie“), ustanovenia § 176 až 180 platia obdobne.

Podľa § 179 OSP, ak je pre platnosť právneho úkonu, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého, potrebné schválenie súdu, súd ho schváli, ak je to v záujme maloletého.

Keďže podľa § 80 písm. c) OSP, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, len ak je na tom naliehavý právny záujem, súd sa v prvom rade musí zaoberať otázkou prípustnosti určovacej žaloby, a s tým spojenou otázkou danosti naliehavého právneho záujmu. Ak totiž súd dospeje k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky pre prípustnosť určovacej žaloby, resp. že nie je preukázaná danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, je potrebné takúto žalobu zamietnuť bez vykonávania ďalšieho dokazovania. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav, že právo resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný, je tu ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Naliehavý právny záujem je zásadne daný vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo, ak by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým.

Nakoľko žaloba podaná žalobcom je žalobou určovacou, súd najskôr skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení, že žalovaná ako opatrovníčka 1. zneužila právomoc vyplývajúcu z majetkového opatrovnictva pri uzatvorení zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX, 2. zneužila právomoc vyplývajúcu z majetkového opatrovnictva pri spísaní notárskej zápisnice pod sp. zn. N 340/2014, Nz

551553/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s opravnou doložkou k notárskej zápisnici pod sp.zn N 340/2014, Nz 551553/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa XX.XX.XXXX.

V zmysle judikatúry a súdnej praxe, naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 112/2004). Naliehavý právny záujem nie je pri takej určovacej žalobe, keď je zrejmé, že aj v prípade vyhovenia takejto žalobe nedôjde k odstráneniu spornosti práva a bude po nej musieť i tak nasledovať ďalšie súdne konanie. V takom prípade by podaná určovacia žaloba neslúžila potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (porovnaj rozhodnutie NS SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite, teda z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku žalobcu. Povinnosť preukázať naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu, ktorý musí poukázať na určité skutkové okolnosti týkajúce sa sporu medzi účastníkmi, a zároveň objasniť, prečo práve podaná určovacia žaloba je procesne vhodným (teda účinným) nástrojom, ktorý tento spor vyrieši (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012).

V prejednávanej veci žalobca existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovaných určeníach nepreukázal. Žalobca totiž nepreukázal, že by rozhodnutie súdu pozitívne určujúce, že žalovaná ako opatrovníčka zneužila právomoc vyplývajúcu z majetkového opatrovnictva pri uzatvorení zmluvy o pôžičke a spísaní notárskej zápisnice, bolo konkrétnym spôsobom spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu, resp. odstrániť neistotu v jeho právnom postavení.

Predovšetkým súd poukazuje na skutočnosť, že ako žalobca v konaní vystupuje fyzická osoba U. ktorú osobu nie je možné stotožňovať so spoločnosťou W. Q., s.r.o., v ktorej je žalobca jedným z dvoch spoločníkov a jedným z dvoch konateľov (pričom v zmysle zápisu v ORSR verejne dostupného na internetovej stránke orsr.sk konajú konatelia v mene spoločnosti vždy spoločne). Preto akémukoľvek odôvodneniu žalobcu o naliehavosti právneho záujmu na podanej žalobe z pohľadu spoločnosti W.Q., s.r.o. nie je možné priznať relevanciu, pretože ak by mala podaná žaloba odstrániť neistotu v postavení uvedenej spoločnosti (ako dlžníka zo zmluvy o pôžičke), účastníkom konania na strane žalobcu by musela byť spoločnosť W.Q., s.r.o., a nie jej spoločník, či konateľ, ktorý na podanie takejto žaloby nie je aktívne vecne legitimovaný, pretože zo zmluvy o pôžičke mala byť zviazaná ako dlžník uvedená spoločnosť. Preto nie je možné uznať naliehavosť právneho záujmu v tom, že bez požadovaného určenia môžu spoločnosti W. Q., s.r.o. vzniknúť rozsiahle ekonomické škody, a že určovacia žaloba má v tomto smere preventívny charakter, resp. že uvedená určovacia žaloba má zabrániť vymáhaniu neoprávneného nároku.

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že na podklade exekučného titulu notárskej zápisnice N 340/2014, Nz 51533/2014, NCRIs 52393/2014 zo dňa XX.XX.XXXX už prebiehalo exekučné konanie pred Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 52Er/2274/2014, ktoré bolo po tom, čo bola žiadosť o udelenie poverenia právoplatne zamietnutá, právoplatne zastavené (uznesenie č.k. 52Er/2274/2014-41 zo dňa 04.08.2015), pričom súd v uznesení konštatoval, že právne úkony opatrovníčky mali byť ako právne úkony, pri ktorých nejde o bežnú vec, schválené súdom, inak v prípade notárskej zápisnice nejde o platný exekučný titul. Z uvedeného je zrejmé, že predmetné právne úkony žalovanej, ktoré urobila ako opatrovníčka, podliehajú schváleniu súdom, a preto otázkou, či pri nich žalovaná zneužila alebo nezneužila právomoci vyplývajúce z majetkového opatrovnictva, by sa zaoberal súd, ktorému by tieto právne úkony boli predložené na schválenie, nie súd v konaní sp.zn. 11C/570/2015.

Navyše, samotné určenie v zmysle, že žalovaná zneužila právomoc vyplývajúcu z majetkového opatrovnictva pri uvedených dvoch právnych úkonoch, je určenie, ktoré nemá vplyv na platnosť alebo neplatnosť uvedených právnych úkonov, pretože z takéhoto určenia neplatnosť týchto právnych úkonov priamo nevyplýva. Sám žalobca uviedol, že on sa nedomáha určenia neplatnosti uvedených právnych úkonov vykonaných žalovanou ako opatrovníčkou, nakoľko exekučný súd judikoval, že sú neplatné. Uvedenú určovaciu žalobu podal z toho dôvodu, aby sa zabránilo vymáhaniu neoprávneného nároku,

pretože samotná zmluva o pôžičke uzatvorená v tom čase nebola riadne zavedená v účtovníctve spoločnosti W., s.r.o.. Z uvedeného vôbec nie je zrejmé, ako by určením v znení, že „žalovaná ako opatrovníčka zneužila právomoci vyplývajúce z majetkového opatrovnictva ...“ bolo zabránené vymáhaniu neoprávneného nároku.

Žalobcom požadované určenie pritom ani nie je určením, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ale je určením inej právnej skutočnosti, ktoré určenie je v zmysle demonštratívneho výpočtu určovacích žalôb v § 80 písm. c) OSP (viď „najmä o určení“) síce možné, avšak v prejednávanej veci neúčelné, a neschopné dosiahnuť očakávaný výsledok.

V súvislosti s tým súd poukazuje na ustanovenie § 137 písm. c) a d) zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (účinný od 01.07.2016), podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Hoci Civilný sporový poriadok je účinný až od 01.07.2016, súd poukazuje na to, že z jeho ustanovenia § 137 písm. d) je zrejmé, že úmyslom zákonodarcu je umožniť prejednanie žaloby o určenie právnej skutočnosti (ktorou žalobou je aj žaloba v tomto konaní) iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného predpisu.

Ak žalobca na pojednávaní na otázku súdu ohľadom naliehavého právneho záujmu uviedol, že tento vidí v tom, „aby sa predišlo iným súdnym konaniam, pretože zo samotného obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že nie je preukázané, či uvedená pôžička bola reálne poskytnutá“, nie je zrejmé, akým súdnym konaniam sa má predísť, a tiež ako by požadované určenie (keď žalobca výslovne uviedol, že nežiada určenie neplatnosti právnych úkonov vykonaných žalovanou) mohlo vôbec zabezpečiť, že k žiadnym konaniam nepríde.

Okrem uvedeného, žalobca dôvodil, že žalovaná vyššie uvádzaným spôsobom konala ako opatrovníčka pred začatím dedičského konania, ktorého predmetom bolo dedenie 85% obchodného podielu v spoločnosti W. Q., s.r.o., a ktorý chcela takto exekvovať a získať vo svoj prospech. Treba poukázať na to, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení tu nie je ani vo vzťahu k dedičskému konaniu, pretože toto bolo právoplatne skončené uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 26D/911/2014-336 zo dňa 26.03.2015, v zmysle ktorého sa jediným dedičom majetku po poručiteľovi stal žalobca, a to o.i. aj 85%-ného obchodného podielu v obchodnej spoločnosti W. Q., s.r.o..

Zo žalobcom opísaných skutkových okolností prípadu, odôvodnenia naliehavého právneho záujmu, ako aj s poukazom na vyšetrovanie prebiehajúce na Y. v U. pod Q.: Y.-XX/X-VYS-TT-XXXX, je zrejmé, že cieľom žalobcu je skôr dosiahnuť „potrestanie“ resp. morálne odsúdenie žalovanej za jej konanie počas vykonávania funkcie opatrovníka nezvestného W. I., čo je však možné dosiahnuť v trestnom konaní, ktoré inicioval žalobca trestným oznámením, a o ktorom sa koná na Y., a nie v konaní občiansko-právnom.

Podľa § 4 OZ, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd. Z uvedeného je zrejmé, že občianske súdne konanie slúži ako inštitút na zaistenie práva jednotlivca. Jeho podstatou je právo občana obrátiť sa na súdy a žiadať nápravu, ak jeho právo bolo porušené. Žaloba je teda procesný úkon, ktorým sa žalobca domáha ochrany svojho práva proti žalovanému, pred zákonom určeným orgánom. Z podanej žaloby má súd za to, že takejto ochrany svojich práv sa žalobca nedomáha.

Žalobca v návrhu, ani na dopyt súdu na pojednávaní, neuviedol súdu také presvedčivé skutkové okolnosti daného prípadu, ktoré by súd viedli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Vyriešením otázky zneužitia alebo nezneužitia právomoci vyplývajúcej z majetkového opatrovnictva žalovanou sa neodstráni neistota v právnom postavení účastníkov (dokonca ani tretích osôb), nepredíde sa vzniku ďalších sporov, ani sa nezmení právne postavenie žalobcu. Súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe, pretože nepreukázal, ako konkrétne by výrok kladného súdneho rozhodnutia ovplyvnil právne postavenie žalobcu (ale ani W. Q., s.r.o.), a teda ako by mal za následok zmenu jeho práv a povinností alebo postavenia v hmotnoprávných vzťahoch. Pokiaľ súdne rozhodnutie žiadnym

konkrétnym spôsobom nie je spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu, nemožno konštatovať danosť naliehavého právneho záujmu na podanej určovacej žalobe.

Keďže žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe, pričom preukázanie naliehavého právneho záujmu je v prípade takejto žaloby predpokladom pre zaoberanie sa vecou samou, súd nepristúpil k posudzovaniu merita veci, ale žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol.

Podľa 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnej žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si toto právo neuplatnila, ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.